32003D0913(01)

DECYZJA RADY
z dnia 22 czerwca 2003 r.
ustanawiająca Komitet Doradczy ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy

(2003/C 218/01)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 202,

uwzględniając wniosek Komisji, przedstawiony po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Bezpieczeństwa, Higieny i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Ochrona przed wypadkami i chorobami zawodowymi znajduje się wśród celów Traktatu.

(2) Głębokie przeobrażenia w metodach produkcyjnych we wszystkich sektorach gospodarki oraz rozprzestrzenienie się niebezpiecznych technologii oraz materiałów stworzyło nowe problemy w odniesieniu do bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w ich miejscu pracy.

(3) Należy rozważyć powołanie stałego organu celem wspierania Komisji w przygotowywaniu oraz wykonywaniu działań w dziedzinach bezpieczeństwa i zdrowia w miejscu pracy oraz celem ułatwienia współpracy między administracjami krajowymi, związkami zawodowymi oraz organizacjami pracodawców.

(4) Komisja ds. Bezpieczeństwa w Górnictwie została ustanowiona decyzją podjętą przez przedstawicieli rządów Państw Członkowskich zebranych w ramach Specjalnej Rady Ministrów podczas 36. i 42. sesji Rady dnia 6 września 1956 r. oraz w dniach 9 i 10 maja 1957 r., której mandat został ustanowiony decyzją przedstawicieli rządów Państw Członkowskich zebranych w Specjalnej Radzie Ministrów dnia 9 lipca 1957 r. dotyczącej zakresu uprawnień oraz regulaminu Komisji ds. Bezpieczeństwa w Górnictwie [1] oraz której zakres obowiązków został poszerzony decyzją Rady 74/326/EWG z dnia 27 czerwca 1974 r. [2].

(5) Co więcej, decyzja Rady 74/325/EWG z dnia 27 czerwca 1974 r. w sprawie powołania Komitetu Doradczego ds. Bezpieczeństwa, Higieny i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy [3] powołała również stały organ ds. wszystkich działań gospodarczych, z wyjątkiem przemysłu wydobywczego oraz ochrony zdrowia pracowników przed niebezpieczeństwem wynikającym z promieniowania jonizującego.

(6) Radykalne zmiany, które miały miejsce w ostatnich kilku latach w działalności zawodowej oraz w projekcie europejskim, w szczególności w wyniku włączenia Protokołu Społecznego do Traktatu z Amsterdamu, oraz nowe perspektywy, które otwiera proces rozszerzenia, wymagają decydującego oraz konstruktywnego ponownego zbadania procesu konsultacji oraz organów powołanych w tym celu we Wspólnocie.

(7) Komisja w swoim powiadomieniu w sprawie programu wspólnotowego w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy (1996–2000) podkreśliła potrzebę usprawnienia działania dwóch komitetów doradczych – Komitetu Doradczego ds. Bezpieczeństwa, Higieny i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy oraz Komisji ds. Bezpieczeństwa i Zdrowia w Górnictwie i Innych Gałęziach Przemysłu Wydobywczego – przez ich połączenie, zmniejszając liczbę członków oraz wyposażając je we wspólny sekretariat.

---

[1] Dz.U. 57 z 31.8.1957, str. 487. Decyzja ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

[2] Dz.U. L 185 z 9.7.1974, str. 18. Decyzja ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

[3] Dz.U. L 185 z 9.7.1974, str. 15. Decyzja ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

(8) Powiadomienie Komisji w sprawie „Dostosowywania do zmian w dziedzinie pracy i w społeczeństwie: nowa wspólnotowa strategia w sprawie bezpieczeństwa i zdrowia 2002–2006" również odnotowuje, że skuteczne wprowadzenie w życie prawa wspólnotowego wymaga ścisłej współpracy między Komisją a administracjami Państw Członkowskich oraz że współpraca ta byłaby lepsza i prostsza, gdyby dwa komitety doradcze miały zostać połączone w jeden Komitet Doradczy.

(9) Powinna zostać zachowana struktura Komitetu Doradczego ds. Bezpieczeństwa, Higieny i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy ze zmianami dokonanymi w celu usprawnienia jego działania oraz wraz z jasną deklaracją horyzontalnego charakteru jego kompetencji celem objęcia wszystkich publicznych oraz prywatnych sektorów działalności zgodnie z zakresem prawodawstwa wspólnotowego w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy. Wiedza oraz doświadczenia nabyte przez Komisję ds. Bezpieczeństwa i Zdrowia w Górnictwie i Innych Gałęziach Przemysłu Wydobywczego powinna zostać zabezpieczona przez powołanie stałych grup roboczych dla poszczególnych sektorów w ramach niniejszego Komitetu Doradczego.

(10) Niniejsza reforma powinna zostać włączona do nowej decyzji powołującej Komitet Doradczy ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy jako jednego organu doradczego oraz uchylającej decyzję 74/325/EWG.

(11) Decyzje powołujące Komisję ds. Bezpieczeństwa w Górnictwie, decyzja dotycząca zakresu uprawnień oraz regulaminu wewnętrznego Komisji ds. Bezpieczeństwa w Górnictwie oraz decyzja 74/326/EWG powinny również zostać uchylone,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym powołuje się Komitet Doradczy ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy (zwany dalej „Komitetem").

Artykuł 2

1. Komitet ma za zadanie wspieranie Komisji w przygotowywaniu, wykonywaniu oraz ocenie działań w dziedzinach bezpieczeństwa i zdrowia w miejscu pracy.

Zadanie to obejmuje prywatne oraz publiczne sektory gospodarki.

2. Komitet w szczególności:

a) przeprowadza, na podstawie dostępnych informacji, wymianę poglądów oraz doświadczeń dotyczących istniejących lub planowanych regulacji;

b) pomaga opracowywać wspólne podejście do problemów w dziedzinach bezpieczeństwa i zdrowia w miejscu pracy oraz identyfikuje priorytety wspólnotowe jak również niezbędne środki dla ich wykonania;

c) zwraca uwagę Komisji w sytuacjach, w których istnieje oczywiste zapotrzebowanie na nową wiedzę oraz odpowiednie środki szkolenia i badań;

d) określa, w ramach wspólnotowych programów działania:

— kryteria oraz cele zapobiegania wypadkom przy pracy oraz zagrożeniom dla zdrowia w ramach przedsiębiorstwa;

— metody umożliwiające przedsiębiorstwom oraz ich pracownikom przeprowadzenie oceny oraz poprawę poziomu bezpieczeństwa;

e) przyczynia się, obok Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy, do informowania krajowych administracji, związków zawodowych oraz organizacji pracodawców o środkach wspólnotowych w celu ułatwienia współpracy oraz wspierania jakichkolwiek inicjatyw z ich strony, celem wymiany doświadczenia oraz ustanowienia kodeksów praktyki;

f) wydaje opinię w sprawie planów w odniesieniu do inicjatyw wspólnotowych, które wpływają na bezpieczeństwo i zdrowie w miejscu pracy;

g) wydaje opinię w sprawie programu rocznego oraz rotacyjnego programu czteroletniego Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy.

3. W celu wykonania powyższych zadań Komitet współpracuje z innymi komitetami właściwymi w odniesieniu do bezpieczeństwa i zdrowia w miejscu pracy, między innymi z Komitetem Starszych Inspektorów Pracy oraz Komitetem Naukowym ds. Dopuszczalnych Norm Narażenia na Oddziaływanie Czynników Chemicznych w Miejscu Pracy, głównie przez wymianę informacji.

Artykuł 3

1. Komitet składa się z trzech pełnoprawnych członków przypadających na każde Państwo Członkowskie, będących przedstawicielami rządów krajowych, związków zawodowych oraz organizacji pracodawców.

2. Dla każdego pełnoprawnego członka można wyznaczyć dwóch zastępców.

Bez uszczerbku dla przepisów art. 6 ust. 3, zastępca może uczestniczyć w posiedzeniach Komitetu tylko wtedy, gdy członek, którego zastępuje, nie może być obecny.

3. Pełnoprawni członkowie oraz zastępcy członków są mianowani przez Radę. Przedkładając listę kandydatów Radzie, Państwa Członkowskie podejmują starania celem zapewnienia, że skład Komitetu odpowiednio odzwierciedla różne sektory gospodarki oraz proporcję mężczyzn i kobiet wśród ludności czynnej zawodowo.

4. Lista pełnoprawnych członków oraz zastępców zostaje opublikowana przez Radę w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* do celów informacyjnych.

Artykuł 4

1. Kadencja członków pełnoprawnych oraz zastępców członków trwa trzy lata. Ich mandat jest odnawialny.

2. W momencie wygaśnięcia kadencji członkowie pełnoprawni oraz zastępcy członków pełnią swoje funkcje do czasu ich zastąpienia lub odnowienia ich mandatu.

3. Kadencja członka kończy się przed upływem trzyletniego okresu wraz z rezygnacją lub po powiadomieniu przez zainteresowane Państwo Członkowskie wskazującym, że kadencja została przerwana.

Na czas pozostający do zakończenia kadencji członek jest zastępowany zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 3.

Artykuł 5

1. W Komitecie istnieją trzy grupy interesu, składające się odpowiednio z przedstawicieli rządów krajowych, związków zawodowych oraz organizacji pracodawców.

2. Każda grupa interesu wybiera jednego ze swoich członków, aby pełnił rolę rzecznika.

3. Każda grupa interesu wyznacza koordynatora, który będzie uczestniczył w posiedzeniach Komitetu, Biura oraz grup interesu.

4. Tworzy się Biuro składające się z dwóch przedstawicieli Komisji oraz rzeczników i koordynatorów wyznaczonych przez grupy interesu, celem organizacji działań Komitetu.

Artykuł 6

1. Komitetowi przewodniczy Dyrektor Generalny odpowiedzialny w Komisji za politykę społeczną lub, w przypadku gdy on/ona nie może spełniać tych obowiązków, wyjątkowo dyrektorzy Dyrektoriatów Generalnych, którzy mają zostać przez niego/nią mianowani. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

2. Komitet zbiera się na wezwanie przewodniczącego albo z jego inicjatywy, albo na wniosek przynajmniej jednej trzeciej jego członków.

3. Przewodniczący może, z jego/jej własnej inicjatywy, zaprosić dwóch ekspertów do uczestnictwa w posiedzeniach Komitetu.

Każdej grupie interesu może towarzyszyć do dwóch ekspertów, pod warunkiem że powiadamia ona o tym przewodniczącego przynajmniej na trzy dni przed posiedzeniem Komitetu.

4. Komitet może tworzyć grupy robocze, którym ma przewodniczyć członek Komitetu lub zastępca członka. Każda grupa robocza składa się z dwóch ekspertów przypadających na każdą z grup interesu.

Stała grupa robocza składająca się z 5 ekspertów dla każdej z grup interesu jest powoływana w Komitecie w celu regularnego załatwiania kwestii odnoszących się do górnictwa oraz przemysłu wydobywczego.

Przewodniczący tych grup roboczych przedkładają wyniki ich postępowań w formie sprawozdania, na posiedzeniu Komitetu.

5. Przedstawiciele jakiegokolwiek zainteresowanego organu administracyjnego Komisji uczestniczą w posiedzeniach Komitetu oraz grup roboczych. Usługi sekretarskie zapewnia Komisja.

6. Następujące osoby mogą uczestniczyć w charakterze obserwatorów w posiedzeniach Komitetu:

— Dyrektor Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia w Miejscu Pracy;

— Dyrektor Europejskiej Fundacji na Rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy;

— przedstawiciel każdej z grup interesu Państw Członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

7. Przewodniczący może, na podstawie uzasadnionej opinii biura, zezwolić innym obserwatorom na uczestnictwo w posiedzeniach Komitetu.

Artykuł 7

1. Opinia wydana przez Komitet nie jest ważna, chyba że obecnych jest dwie trzecie jego członków. Jedynie członkom przysługuje prawo głosu.

2. Opinia wydana przez Komitet wskazuje powody, na których została oparta; podejmowana jest bezwzględną większością ważnie oddanych głosów. Towarzyszy jej oświadczenie na piśmie dotyczące opinii wyrażonej przez mniejszość, jeśli ta ostatnia tego wymaga.

3. Komitet opracowuje przyspieszone procedury decyzyjne, w odniesieniu do których stosuje się *mutatis mutandis* warunki ust. 1 i 2.

Artykuł 8

Komitet, po otrzymaniu opinii od Komisji, uchwala swój regulamin wewnętrzny, który ustanawia praktyczne uzgodnienia w odniesieniu do jego działań, zwłaszcza dotyczące przyspieszonego podejmowania decyzji oraz współpracy z innym Komitetami, które są właściwe w odniesieniu do bezpieczeństwa i zdrowia w miejscu pracy, między innymi z Komitetem Starszych Inspektorów Pracy oraz Komitetem Naukowym ds. Dopuszczalnych Norm Narażenia na Oddziaływanie Czynników Chemicznych w Pracy. Regulamin wewnętrzny przekazywany jest do celów informacyjnych Parlamentowi Europejskiemu i Radzie; ta ostatnia ma również prawo wyrażenia opinii.

Artykuł 9

Bez uszczerbku dla przepisów art. 287 Traktatu, członkowie Komitetu zobowiązani są do nieujawniania informacji, do których uzyskali dostęp poprzez Komitet lub postępowania grupy roboczej, jeśli Komisja powiadamia ich, iż zażądana opinia lub wniesione zapytanie mają charakter poufny. W takich przypadkach wyłącznie członkowie Komitetu oraz przedstawiciele Komisji uczestniczą w posiedzeniach Komitetu.

Artykuł 10

Decyzje powołujące Komisję ds. Bezpieczeństwa w Górnictwie podjęte podczas 36. i 42. sesji Rady dnia 6 września 1956 r. oraz w dniach 9 i 10 maja 1957 r., decyzja przedstawicieli rządów Państw Członkowskich zebranych w Specjalnej Radzie Ministrów z dnia 9 lipca 1957 r. dotycząca zakres uprawnień oraz regulaminu wewnętrznego Komisji ds. bezpieczeństwa w górnictwie oraz decyzje Rady 74/325/EWG i 74/326/EWG niniejszym tracą moc.

Artykuł 11

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 lipca 2003 r.

W imieniu Rady

G. ALEMANNO

Przewodniczący